

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger.

1. Lovforslaget indebærer en ophævelse af reglerne i retsplejelovens kapitel 41 om hurtig retsforfølgning i sager om vekslers og visse andre gældsbreve.

Efter forslaget bevares adgangen til at opnå hurtig retsforfølgning i vekselssager uden for forbrugerforhold og i checksager, bortset fra tilfælde hvor checken i forbindelse med en forbrugeraftale er benyttet til opnåelse af kredit, men reglerne herom foreslås overført til retsplejelovens fuldbyrdelsesregler.

Med hensyn til vekslers, der er benyttet i forbindelse med en forbrugeraftale, og checks, der er benyttet til opnåelse af kredit i forbindelse med en forbrugeraftale, vil en fordringshaver efter lovforslaget ikke længere have mulighed for overfor en forbruger at benytte sig af en særlig gunstig inddrivelsesprocedure, og krav, der støttes på sådanne dokumenter, vil derfor fremover kun kunne tvangsfuldbyrdes efter retsplejelovens almindelige regler.

Lovforslaget medfører ingen ændringer i de materielle regler i veksels- og checkloven, herunder i reglerne om fortabelse af visse indsigelser ved overdragelse af veksels- og checkkrav.

Lovforslaget bygger på et af retsplejerådet udarbejdet lovudkast. Rådets udkast er optaget som bilag til lovforslaget.

2. Efter reglerne i retsplejelovens kapitel 41 har en fordringshaver med hensyn til en række krav, herunder navnlig visse veksels- og checkkrav, mulighed for en særlig hurtig retsforfølgning. Der kan således i sager, som anlægges efter reglerne i kapitel 41, som hovedregel ikke tages stilling til indsigelser, som fremsættes af sagsøgte, ligesom adgangen til at få påkendt modkrav er stærkt begrænset (§ 444 og § 445). Skyldneren er derfor, når fordringshaveren efter reglerne i kapitel 41 har opnået dom for sit krav, henvist til at anlægge et selv-

stændigt erstatningssøgsmål mod fordringshaveren vedrørende sådanne indsigelser eller modkrav.

Efter de ændringer i retsplejelovens udlægsregler, der blev gennemført ved lov nr. 258 af 26. maj 1976, og som trådte i kraft den 1. januar 1977, kan der nu i medfør af retsplejelovens § 478, stk. 1, nr. 7, foretages udlæg umiddelbart på grundlag af vekslers og checks for så vidt angår de krav, som er omfattet af reglerne i retsplejelovens kapitel 41. Fordringshaveren vil derfor med hensyn til sådanne krav kunne vælge mellem enten at anlægge en sag efter reglerne i kapitel 41 eller at indgive anmodning til fogedretten om foretagelse af udlæg direkte på grundlag af vekslen eller checken. Søger fordringshaveren imidlertid udlæg foretaget umiddelbart på grundlag af vekslen eller checken, vil skyldneren i fogedretten kunne fremsætte indsigelser og modkrav i overensstemmelse med retsplejelovens almindelige fuldbyrdelsesregler (§§ 501 og 522).

De nævnte ændringer af udlægsreglerne bygger på et forslag fra udlægsudvalget i betænkning nr. 634/1971 om udlæg og udpankning. Udvalget pegede i betænkningen (side 36) på, at der i forbindelse med gennemførelse af en adgang til opnåelse af udlæg umiddelbart på grundlag af vekslers og checks kunne være anledning til at overveje, om reglerne i kapitel 41 om hurtig retsforfølgning kan ophæves. Sådanne overvejelser kunne som anført i bemærkningerne til det pågældende lovforslag (FT 1975-76, Tillæg A, sp. 262) ikke afsluttes inden lovforslagets fremsættelse.

Med henblik på en afklaring af, hvorvidt reglerne i retsplejelovens kapitel 41 på baggrund af det ovenfor anførte bør søges ophævet, anmodede justitsministeriet den 13. januar 1978 retsplejerådet om en udtalelse. Rådet har den 21. juli 1980 indstillet, at de gældende regler ændres i overensstemmelse med det under afsnit 1 nævnte lovudkast.